

Het boek
&
de vier stenen

Leesvoorbeeld

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door stichting Bredero.

Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:

www.sabam.be (verenigingen uit België)

www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)

www.opendoek.be/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers

Romeinse Put 102/5

2650 Edegem (België)

Mobiel: +32 494.15.79.86

Mail: stijn@toneelschrijver.be

Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Personages

(20 spelers)

Amber,	13 jaar; Een bijzonder meisje.	(97)
Joke,	14 jaar; De verlegen vriendin van Lien.	(87)
Lien,	14 jaar; De eigenwijze maar lieve zus van Amber.	(81)
Joris,	15 jaar; Een schoolkameraad van Lien en Joke.	(64)
Zybilla,	30 jaar; Een gemene tovenares.	(105)
Lijfwacht 1,	20 jaar; Goedhartig persoon met verkeerde beroepskeuze	(49)
Lijfwacht 2,	20 jaar; Goedhartig persoon met verkeerde beroepskeuze	(49)
Soldaat 1,	25 jaar; Gemene maar niet al te snuggere persoon	(17)
Soldaat 2,	25 jaar; Gemene maar niet al te snuggere persoon	(9)
Soldaat 3,	25 jaar; Gemene maar niet al te snuggere persoon	(12)
Soldaat 4,	25 jaar; Gemene maar niet al te snuggere persoon	(12)
Kabouter/presentator,		(20)
Tommy/Man,		(18)
Aanvoerder/Dorpsvrouw,		(15)
Assistent/Dove vrouw,		(13)
Mila/Jana/Bewaker 1,		(12)
Bewoner 1/Karen/Bewaker 2,		(12)
Bewoner 2/Jacob/Bewaker 3,		(11)
Bewaker4/Dorpshoofd,		(11)
Bewaker5/Bewoner3/Schoolmeisje,		(10)

Korte inhoud

Een groepje kinderen doet niets liever dan iedere avond samen te komen op opa's zolder. Ze houden zich voornamelijk bezig met het spelen van gezelschapsspelletjes en rondneuzen tussen de oude opaspullen. Wanneer één van hen op een dag een mysterieus en onvoltooid sprookjesboek vindt maken ze kennis met Zybilla, een kwaadaardige tovenares die op zoek is naar vier stenen, om zo de machtigste tovenares ter wereld te worden. Om dat plan te verhinderen moeten de kinderen zelf de vier stenen zien te bemachtigen voordat Zybilla dit kan. Er ontstaat een spannende wedstrijd waarbij er veel meer dan enkel een overwinning op het spel staat.

Decor

Het decor bestaat uit twee delen. Het grootste deel van het podium bestaat uit een fleurig bos, waarvan een aantal bomen kunnen verschoven worden om een andere plaats aan te duiden. Ongeveer 1/3 van het podium wordt 'cour' gebruikt als Zolderkamer. Deze zolderkamer heeft een klein tafeltje, twee stoelen een aantal rekken met kartonnen dozen en een kast waarlangs de acteurs af kunnen gaan. Helemaal 'cour' is er een deur die uitgeeft op een overloop.

Licht

Voor de zolderkamer een grauwe belichting die een mysterieuze sfeer weergeeft. Het bos wordt fleurig belicht met een aantal accenten die de zoninval door de bladeren heen weergeeft.

Inhoudsopgave

Proloog	6
Eerste bedrijf	7
<i>Scène 1</i>	7
<i>Scène 2</i>	9
<i>Scène 3</i>	11
Tweede bedrijf	13
<i>Scène 1</i>	13
<i>Scène 2</i>	17
<i>Scène 3</i>	20
<i>Scène 4</i>	24
<i>Scène 5</i>	26
Derde bedrijf	29
<i>Scène 1</i>	29
<i>Scène 2</i>	33
<i>Scène 3</i>	37
<i>Scène 4</i>	40
Epiloog	45

Proloog

Op een verlaten plek in het bos worden verschillende sprookjesfiguren vastgehouden door de gemene magiër Zybilla. Een kabouter wordt ondervraagd over een magisch boek waarnaar Zybilla op zoek is. De twee lijfwachten van Zybilla houden ondertussen een oogje in het zeil.

- Zybilla Mijn geduld raakt stilaan op, Waar is het boek?
- Kabouter Maar ik zeg het je toch, ik weet helemaal niet over welk boek je het hebt!
- Zybilla Je schijnt het blijkbaar nog steeds niet te begrijpen...
- Lijfwacht 1 Oeioei, nu gaan we het krijgen.
- Lijfwacht 2 Aah, krijgen we een cadeautje?
- Lijfwacht 1 Maar neen, idioot!
- Lijfwacht 2 Aah neen? Wat krijgen we dan wel, een hondje?
- Zybilla Zwijg uilskuikens! (terug tegen de kabouter) Het dringt kennelijk nog steeds niet tot je door, maar voor mij zijn jullie sprookjesfiguren niets meer dan een hoop ongedierte. Of jullie nu Feeën, kabouters of elfjes zijn, ik zal jullie allemaal vertrappelen als insecten. Tenzij je me natuurlijk vertelt waar het boek is.
- Lijfwacht 1 Ja vertel nu gewoon waar het boek is.
- Lijfwacht 2 Ja, waar het boek is! (tegen lijfwacht 1) Welk boek eigenlijk?
- Lijfwacht 1 Geen idee.
- Zybilla Wel, krijg ik nog antwoord.
- Kabouter Ik heb geen idee waarover je het hebt.
- Zybilla Goed, gooi deze nietsnut maar bij het andere afval.

Fade out

Eerste bedrijf

Scène 1

Op een rommelige zolderkamer zijn twee vriendinnen een spelletje schaak aan het spelen. Bij aanvang van de scène is Joke al een hele tijd aan het nadenken over haar volgende zet, tot grote ergernis van Lien. In tussentijd is Amber de zolder aan het doorzoeken op zoek naar interessante spullen.

Lien Ik heb je strategie wel door hoor.

Joke Hoe bedoel je?

Lien Je denkt zo lang na over je volgende zet tot ik te moe ben om nog na te kunnen denken, zo is het natuurlijk niet moeilijk om te winnen.

Joke Zelfs al had je in 2 weken niet geslapen, dan zou je nog van mij winnen. (Verzet haar koningin) Hier, zorg maar dat ik niet in slaap val.

Amber Je houdt het niet voor mogelijk wat opa hier allemaal op zolder bewaart!

Joke Stil Amber! Lien is haar hersenen aan het pijnigen over haar volgende zet.

Lien Dat valt wel goed mee hoor! (vangt met haar paard de koningin van Joke) Joke heeft zojuist haar koningin verloren.

Amber Ik snap helemaal niets van dat spel, ik ga mij nog wat bezighouden met de spullen van opa. Ik heb hier net een doos vol halloween materiaal gevonden, dat kan nog leuk worden.

Joke Ok, nu eventjes stil allemaal. Ik maak me klaar voor een meesterzet.

Lien Daar gaan we weer.

Na een kleine stilte slaakt Amber plots een luide gil, hierbij gooit ze een plastieken rat, die ze tussen het Halloween materiaal heeft gevonden, naar Joke. Deze slaakt op haar beurt een luide gil.

Lien Joke, het is maar een plastieken rat hoor.

Amber Ik zei toch dat dit nog leuk kon worden.

Joke Grappig hoor Amber, nu kan ik weer helemaal opnieuw beginnen denken.

Lien Bedankt hoor! (gooit de rat naar Amber, deze schrikt zelf van het ding en gooit het terug in de doos.) Zeg Joke, hoe zit het nu eigenlijk met die jongen van jouw klas?

Joke Wie? Joris. Ik weet niet, waarom?

In tussentijd vindt Amber een oud boek en begint hierin te lezen.

Lien Ik had de indruk dat jij hem wel zag zitten.

Joke Wij zijn gewoon goede vrienden, niets meer.

Lien Goede vrienden hè?

Joke Ja, gewoon vrienden. Ik word nu eenmaal niet verliefd op iedere jongen die ik tegenkom. (Verzet haar toren) Schaak.

Lien Maar als je jezelf blijft wijsmaken dat jullie gewoon vrienden zijn zal je nooit een lief vinden, ik heb jullie wel zien kijken naar elkaar tijdens de speeltijd. (Verzet haar koningin) Schaakmat.

Joke Misschien heb je wel gelijk, na de vakantie waag ik mijn kans.

Lien Dat is nog een maand! In die tijd kan hij gemakkelijk iemand anders vinden.

Amber Zeg Lien, ik wist niet dat opa sprookjes schreef?

Lien Ik ook niet, hoezo?

Amber Wel moet je horen:
“Toen de zon verduisterde en het maanlicht straalde over het bos verscheen de duistere tovenaars Zybilla, zoals steeds vergezeld door haar twee lijfwachten. Toen de bewoners van het kabouterdorp het gezelschap zagen aankomen ontstond er grote paniek. Iedereen die in het bos leefde wist immers dat de verschijning van Zybilla alleen maar onheil met zich meebracht. Hoe hard de kabouters ook renden het mocht niet baatten. Alle inwoners werden gevangen en meegenomen.”

Joke Spannend! Hoe gaat het verder?

Amber Dat weet ik niet, de rest van de pagina's is leeg.

Lien Opa zal dan toch niet zo'n schrijverstalent geweest zijn.

Joke Hé maar wacht is, ik heb een schitterend plan!

Lien Ga je de telefoon nemen en Joris opbellen?

Amber Joris?

Lien Ik leg het je nog wel eens uit, als je oud genoeg bent.

Joke Ik had het niet over Joris. Wat zouden jullie er van vinden om samen het sprookje verder te schrijven?

Lien Ja, dan kunnen we er ook een jongen en een meisje bijschrijven. En dan worden die verliefd op elkaar, tijdens de speeltijd ofzo.

Joke Ja Lien, ik heb het al begrepen hoor.

Amber (Lokt een positieve reactie uit in de zaal) Vinden jullie het ook een goed idee?

Joke Oké dan beginnen we er aan.

Fade out

Scène 2

In deze scène zitten de kinderen op zolder te schrijven aan hun sprookje. In een aantal korte momentopnames krijgen we flarden te horen uit de toegevoegde stukken.

Lien Luister dit heb ik al geschreven:
Nadat de kabouters aangekomen waren op een open vlakte in het bos sloeg de paniek toe. Één van de kabouters was namelijk vergeten proper ondergoed mee te nemen, en zelfs bij kabouters kon dat na een aantal dagen voor de nodige stank zorgen.

Lichtwissel

Joke Eén kabouter wist echter te ontsnappen, hij nam zijn twee enorme flaporen vast met zijn handen en ging met zijn rug in de windrichting staan. Toen hij wegzweefde in de wind juichten de andere kabouters hem toe, en eentje kon nog net op tijd roepen: “Vergeet geen proper ondergoed mee te brengen!”

Lichtwissel

Lien Omdat na een aantal dagen de stank echt niet meer te harden was, besloten een aantal kabouters hun vuile sokken uit te trekken. Hoewel de geur van vuile sokken nu wel weg was, waren de kabouters toch nog niet gelukkig. De zweetvoeten van enkele platvoetkabouters vulden de lucht met een vreselijke geur die nog het best te vergelijken was met rotte vis in een sausje van zure melk.

Lichtwissel

Joke Wat er toen gebeurde was voor iedereen een groot raadsel. De soldaten begonnen enorm hard te niezen en kregen tranen in hun ogen. Blijkbaar waren zij allergisch voor zweetvoeten. Van de verwarring maakten de kabouters gebruik om te ontsnappen en ze leefden nog lang en gelukkig.

Amber En nu is het mijn beurt! (neemt het boek uit de handen van Joke) Anders laten jullie mij nooit iets schrijven.

Lien Maar Amber, heb je dan niet gehoord dat het sprookje gedaan is?

Joke Ja, ik heb net “En ze leefden nog lang en gelukkig” geschreven.

Amber Geen probleem hoor, luister maar.
“De kabouters leefden nu wel lang en gelukkig maar Zybilla was alles behalve blij. Zij had de hulp van de kabouters nodig om de vier stenen te bemachtigen. Deze stenen waren niet zomaar stenen maar samen vormden ze een magisch kompas. Dit kompas kon de weg wijzen naar alles wat maar in je opkwam. De tovenaars wou dit kompas natuurlijk voor zich zelf hebben. Op die manier kon zij eender welke schat voor zich winnen. En erger nog, zij kon middelen vinden om de machtigste tovenaars ter wereld te worden. Alleen wist Zybilla niet waar ze deze stenen kon vinden, maar ze broedde op een gemeen plan om hier achter te komen.”

Joke Spannend! Waar heb jij zo leren schrijven Amber?

Amber Ik weet niet. Mijn moeder heeft mij als kind wel veel verhaaltjes voorgelezen.

Lien Ik stel voor dat we morgen gegarandeerd verder schrijven, ik vind dit verhaal echt leuk worden. (Tegen Joke) Misschien kan jij morgen Joris ook vragen? Die zal dit sowieso ook leuk vinden. En als jullie dan samen aan het luisteren zijn naar Ambers verhaal, wie weet gebeurt er dan nog iets.

Joke Ja Lien! Het is al goed.

Lien Ga je hem vragen? (tegen de zaal) Vinden jullie ook niet dat Joke Joris morgen moet meenemen?

Joke Ik zie nog wel, tot morgen. (gaat af)

Amber Ja tot morgen, kom je Lien? (gaat af)

Lien Ik kom er zo aan!

Lien neemt het boek leest hier nog even in en legt het dan op de tafel.

Lien Die Amber toch.

Fade out.

Als alles donker is zien we een aantal schimmen met zaklampen op de zolder rondsluipen. Zij nemen het boek mee en vervangen het door een stukje perkament.

Leesvoorbeeld

Scène 3

De volgende dag zijn Amber en Joke al op zolder. Lien is echter nog nergens te bespeuren.

Joke Waar blijft Lien toch, we zijn nu al een half uur op haar aan het wachten.

Amber Ze zei dat ze nog eventjes iets moest regelen.

Joke Mmm, ok. Maar kunnen wij ondertussen al niet verder schrijven aan het sprookje?

Amber Ik zie niet in waarom niet. Dan lezen we het straks wel aan haar voor.

Amber doorzoekt de kamer maar kan het boek niet vinden.

Amber Joke, weet jij misschien waar Lien het boek gisteren heeft achtergelaten?

Joke Neen geen idee, misschien weten de kinderen in de zaal het?

Amber (Tegen de zaal) Weten jullie waar Lien het boek heeft gelegd?

Amber stuurt de reactie zodanig dat ze te weten komt dat het boek gisteren op de tafel werd gelegd. Op die manier ontdekt ze het stukje perkament.

Amber Vreemd, ik kan mij niet herinneren dat dit perkament hier gisteren al lag.

Joke Misschien heeft Lien dit gisteren nog gevonden nadat we weg waren. Ik zal het haar vragen zodra ze terug is.

Op dat moment komt Lien de zolder binnen. Zij heeft duidelijk een verrassing en blijft in het deurgat staan.

Lien Meiden ik heb een kleine verrassing bij voor jullie. (Joris komt de kamer binnen) Ik denk dat ik hem aan jou niet meer moet voorstellen hè Joke (knipoogt naar Joke)

Joke Joris!

Joris Zo dit is nu jullie beruchte zolder.

Amber Ja, en ik ben de al even beruchte Amber (geeft een stevige handdruk aan Joris)

Joris Aah ja, het jongere zusje van Lien. Ik heb al veel over je gehoord.

Joke (een beetje jaloers) Dus Joris, jij komt mij, ik bedoel ons vandaag vergezellen.

Joris Ja, Lien had verteld dat Amber een zeer spannend verhaal aan het schrijven was.

Joke Wij waren inderdaad een sprookje aan het schrijven. We wilden net verder beginnen schrijven, maar we konden het boek niet vinden.

Lien Hoezo? Ik had het gisteren hier op de tafel achtergelaten.

Amber Vreemd, het enige wat ik op de tafel heb kunnen vinden was dit stukje perkament.

Joris Dit begint steeds meer op een mysterie te lijken. Spannend!

Lien Wat staat er eigenlijk op het perkament?

Amber Iets heel gek, ik kan er niet zo goed aan uit. Er staat Riddle en daaronder News.

Joke Riddle is als ik mij niet vergis een Engels woord voor raadsel.

Joris Een raadsel is het alleszins wel.

Lien Is News niet het Engels voor nieuws?

Joke Dus we zoeken naar een raadsel uit het nieuws.

Joris En waarschijnlijk iets dat in Engeland is gebeurd.

Lien (tegen de zaal) Hebben jullie een idee wat er hiermee bedoeld wordt?

Joris Als zelfs de kinderen in de zaal het niet weten, hoe moeten wij dit dan gaan oplossen?

Amber Wacht eens er staat een gekke tekening op de achterkant.

Joke Mag ik eens kijken? Er staan vier pijlen op en die wijzen allemaal naar een andere richting.

Joris Misschien is News geen woord maar een afkorting van iets?

Lien Het zou kunnen, maar van wat dan?

Joke N, E, W, S. Het zou van alles kunnen zijn.

Amber Ik heb het! Als je bij ieder pijl op de tekening één van de letters plaatst en de volgorde een beetje verandert dan krijg je: N, E, S, W.

Joris N, E, S, W ?

Amber Ja, snap je het niet: North, East, South, West.

Allen De vier windstreken!

Op dit moment valt al het licht uit en begint er een geheimzinnig licht te branden in de kast.

Amber Ik denk dat we in de kast moeten gaan kijken.

Joris Goed ik ga eerst

Joke Ik ben vlak achter je.

Lien Ik kom achter jou Joke.

Amber (Grijpt Lien bij de schouder) Leuk een polonaise!

Joke stil amber.

Wanneer Joke de kast bereikt gaat ook daar het licht uit en verdwijnen de kinderen in het niets.

Fade out

Tweede bedrijf

Scène 1

De kinderen zijn beland in een waterput ergens in het bos. Alles lijkt er rustig uit te zien.

Lien Hallo! Is daar iemand?

Joke Hallo?

Amber Ik denk dat er niets anders opzit, iemand zal zich moeten opofferen.

Joris Ik zal proberen uit deze put te klimmen.

Joke Bedankt Joris, je bent echt een held.

Amber Zeg Spiderman, als je boven bent geraakt. Misschien kan je dan ook een touw zoeken om ons hier uit te halen?

Joris Komt in orde.

Joris klimt uit de put maar wordt al snel verrast door een soldaat die uit de struiken komt gesprongen en hem vastgrijpt.

Joke Joris? Alles oké?

Lien Hij geeft geen antwoord.

Joke Ik probeer er ook uit te klimmen, geef me eens een zetje?

Joke klimt ook uit de put en ziet Joris, ze kan nog net zijn naam roepen voor ook zij wordt vastgegrepen door een tweede soldaat.

Joke Joris!

Amber Joke? Wat gebeurt daar toch.

Lien Amber, als jij mij stevig kan afduwen probeer ik de rand van de put vast te grijpen. Ik wil weten wat er daar gebeurt.

Amber Vergeet geen touw te zoeken als je boven bent! Alleen geraak ik hier nooit uit.

Lien komt uit de put en wordt meteen vastgegrepen door een derde soldaat. Even later verschijnen ook Zybilla en haar twee lijfwachten op het toneel. Op een teken van Zybilla komt een vierde soldaat met een touw opgelopen. Deze gooit het touw in de put om ook Amber naar boven te halen.

Amber Lien! Kan je een touw vinden? Dat was snel. Ik kom naar boven!

Als Amber boven komt wordt ook zij vastgegrepen door de vierde soldaat. Zybilla neemt meteen het woord.

Zybilla Dag kindjes, wat ben ik blij dat jullie er zijn.

Lijfwacht 2 Hoezo blij? Daarjuist had ze het nog over stinkende puistenkoppen.

Lijfwacht 1 Ik denk niet dat ze dat meende van dat blij zijn.

Lijfwacht 2 Maar waarom zegt ze dat dan.

Lijfwacht 1 Geen idee

Zybilla Zwijg uilskuikens! Goed kindjes, ik denk dat het wel leuk kan zijn als ik me eventjes voorstel. Ik ben Zybilla, heerseres van dit bos. Ik geloof dat jullie op zoek zijn naar dit. (Toont het boek)

Amber Ons boek!

Lijfwacht 1 Oei, dat had ze niet moeten zeggen.

Lijfwacht 2 Waarom niet?

Lijfwacht 1 Dat zal je wel merken.

Lijfwacht 2 Ah leuk, ik hou wel van een spannende film.

Zybilla Jouw boek? Mijn boek zal je bedoelen, kleine etter!

Amber Kleine etter? Ik ben Amber.

Lien En ik ben Lien!

Joris Joris.

Joke En Joke.

Zybilla Aangenaam kennis met jullie te maken. Maar ik heb geen tijd voor die onzin. En ik denk jullie ook niet. Ik heb namelijk het vermoeden dat wij het zelfde doel voor ogen hebben.

Lien Hoe bedoel je?

Zybilla Wel ik neem aan dat jullie graag terug naar huis willen. Maar dat is nu juist het probleem. Jullie kunnen enkel naar huis als jullie het magische kompas bezitten. En toevallig wil ik nu juist ook dat kompas hebben.

Amber Om zo de machtigste tovenaars ter wereld te worden zeker!

Zybilla Hoe weet jij dat snotneus?

Amber Omdat ik het zelf zo heb geschreven, wandelende kapstok!

Zybilla Wel meisje, dat was dan zeer dom van jou.

Lijfwacht 2 Hoezo dom? Ik vond het anders wel goed gevonden.

Lijfwacht 1 Ja maar nu moet zij Zybilla gaan helpen om dat kompas te bouwen.

Lijfwacht 2 Maar dan moeten ze wel eerst die stenen vinden.

Zybilla Zwijg idioot! Jullie zullen dus, als jullie naar huis willen, de vier stenen die samen het kompas vormen en die verspreid liggen over de vier windstreken moeten zoeken.

Lijfwacht 2 Dat zei ik toch.

Joke De vier windstreken. Vandaar het perkament.

Joris Ik begin het te snappen.

Zybilla Ik ben blij dat jullie zo snel zijn van begrip.

Amber Maar als wij die stenen vinden ga jij dat kompas sowieso voor jezelf gebruiken.

Lijfwacht 1 Slimme meid

Lijfwacht 2 Inderdaad!

Zybilla Wel kleutertjes, ik stel het volgende voor. We zullen een wedstrijd houden. We gaan in twee groepen op zoek naar de stenen. Degene die op het einde de meeste stenen heeft verzameld krijgt ook de overige stenen.

Joris En natuurlijk win jij dat, aangezien je een magisch boek op zak hebt!

Zybilla Is dat het probleem? (gooit het boek in de waterput) Probleem opgelost.

Lien Goed dan, ik neem de uitdaging aan.

Joris Ik ook.

Joke Ik ook.

Amber En ik ook.

Zybilla Goed, soldaten laat mijn kleine vriendjes eens los.

Soldaat 1 Komt in orde baas!

Soldaat 2 In orde baas!

Soldaat 3 Orde baas!

Soldaat 4 Baas!

Zybilla Laat de wedstrijd beginnen!

Kinderen Ten aanval!

Iedereen rent het bos in terwijl de soldaten nog even blijven staan.

Soldaat 1 Ik vind het toch maar een saai beroep dat wij hebben.

Soldaat 2 Ja inderdaad, heb je dat nu gezien. Terwijl de baas aan het spelen was met die kinderen moesten wij gewoon stilstaan en zwijgen.

Soldaat 3 En als we dan eens iets mogen zeggen moeten we elkaar heel de tijd herhalen.

Soldaat 4 Ja waarom doen we dat eigenlijk?

Soldaat 2 De baas vond dat blijkbaar grappig.

Soldaat 1 Weten jullie wat nog grappiger is jongens?

Soldaat 2 Een aap in een zwembroek?

Soldaat 1 Neen.

Soldaat 4 Een olifant met een oorontsteking?

Soldaat 1 Ook niet.

Soldaat 3 Een aap in een zwembroek op de rug van een olifant met een oorontsteking?

Soldaat 1 Neen, de baas en haar lijfwachten zijn er al lang vandoor zonder ons. En daar gaat zij niet tevreden mee zijn.

Soldaat 2 We komen eraan baas!

Soldaat 1 Komen eraan baas!

Soldaat 3 Eraan baas!

Soldaat 4 Baas!

Fade out

Scène 2

Zybilla en haar twee lijfwachten komen aan op een plaats in het bos waar een pijl de richting naar het Westen aangeeft. Van de soldaten is geen spoor.

Zybilla Deze wedstrijd wordt zo eenvoudig. Die kinderen dachten natuurlijk dat ik zonder mijn boek geen schijn van kans maakte.

Lijfwacht 1 Maar dat hebben ze dan toch verkeerd gedacht.

Lijfwacht 2 Ja inderdaad want met boek had u ook geen schijn van kans.

Zybilla Wat zeg je druuloor?

Lijfwacht 2 Dat de kinderen zonder broek ook geen schijn van kans maakten?

Zybilla Idioot! Die kinderen maken sowieso geen schijn van kans, er is niemand die dit bos beter kent als ik. Binnen de kortste keren zijn die snotneuzen verdwaald.

Lijfwacht 1 Ik hoor ze al op hun moeder roepen.

Lijfwacht 2 (imiteert de kinderen) “Mama! Wat eten we vanavond?”

Lijfwacht 1 (imiteert de moeder) “Lever met spruitjes.”

Lijfwacht 2 (imiteert de kinderen) “bah! Dat lust ik niet.”

Lijfwacht 1 (imiteert de moeder) “Dan krijg je ook geen dessert”

Zybilla Is dat nu gedaan, kinkels!

Lijfwachten Ja mama!

Zybilla Onnozelaars! Die kinderen maken dan wel geen schijn van kans, ik wil op zeker spelen. Zien jullie die pijl daar? Ik wil dat jullie die pijl naar de verkeerde richting hangen.

Lijfwacht 2 Ja mam... baas (verhangt de pijl)

Zybilla Als die kinderen hier straks aankomen, wacht hen een leuke verrassing!

Lijfwacht 2 Aah, krijgen ze een cadeautje?

Lijfwacht 1 Maar neen, idioot!

Lijfwacht 2 Aah neen? Wat krijgen we dan wel, een goudvis?

Zybilla en haar lijfwachten gaan af richting het Westen. Een ogenblik later komen de kinderen op langs de andere kant.

Lien Verdorie ik haat dit bos! Ik zit al helemaal onder de muggenbeten.

Joke En mijn schoenen zitten vol zand.

Amber Zeg in plaats van te zitten zagen kunnen we beter een beetje sneller gaan, volgens mij is de tovenaars al ver voor ons.

Joris Maar ik heb hier wel een pijl gevonden naar het Westen. (Gaat af in de richting die de pijl aangeeft.)

Amber Wacht eens even!

Joris (komt terug op) Wat is er?

Amber Vind jij het niet gek dat die letters ondersteboven staan?

Lien Ja inderdaad, het was mij ook al opgevallen.

Joke Volgens mij zit Zybilla daar voor iets tussen.

Amber (tegen de zaal) Is Zybilla hier langs geweest? (zaal reageert positief)

Joris (tegen zaal) Heeft zij misschien die pijl verhangen? (zaal reageert weer positief)

Lien De feeks! Gelukkig zijn wij niet zo dom als dat mens denkt.

Amber (tegen zaal) Weten jullie naar waar de pijl daarstraks wees? (zaal duidt de richting aan)

Joke Kom we gaan op weg, we zullen die lelijke heks eens laten zien dat wij geen katjes (kijkt naar Joris) en Tijger zijn om zonder handschoenen aan te pakken.

De kinderen verdwijnen richting het Westen. Even later komen de vier soldaten op.

Soldaat 1 Geen spoor van de baas.

Soldaat 2 Zo ver kan ze toch niet zijn.

Soldaat 3 Misschien moeten we iets sneller lopen.

Soldaat 4 Dat heeft toch geen zin, we weten niet eens waar ze naar toe gaat.

Soldaat 2 Volgens mij is ze op weg naar het Westen.

Soldaat 1 Hoe weet jij dat?

Soldaat 2 Omdat we het dichtste in de buurt van het Westen zijn.

Soldaat 4 Ach zo.

Soldaat 3 Maar dan weet ik welke richting we uit moeten. (wijst naar de pijl die nog steeds verkeerd hangt)

Soldaat 2 We zijn onderweg baas!

Soldaat 1 Zijn onderweg baas!

Soldaat 3 Onderweg baas!

Soldaat 4 Baas!

De soldaten volgen de richting van de pijl en gaan zo de verkeerde kant op.

Fade out

Leesvoorbeeld

Scène 3

In het westen zijn de dorpsbewoners zich aan het klaarmaken voor de grote zangwedstrijd. De presentator spreekt de zaal toe.

Presentator Dames en heren, jongens en meisjes! Ik heet jullie van harte welkom op onze jaarlijkse zangwedstrijd.

De omstaande bewoners beginnen te applaudisseren in de hoop dat het publiek dit overneemt.

Presentator Graag had ik een waanzinnig applaus voor onze eerste, en enige kandidate van vanavond. Handen op elkaar voor Mila Soldoré

Mila Dank u! Het is voor mij een grote eer om ook dit jaar weer deel te nemen aan dit geweldige evenement.

Bewoner 1 Niet moeilijk dat zij het zo geweldig vindt. Ze is de enige kandidaat en wint dus sowieso.

Bewoner 2 En het ergste van al is dat ze niet eens kan zingen.

Presentator Ik zie dat je er zin in hebt Mila?

Mila Zeker en vast, als ik de mensen kan verblijden met mijn muziek ben ik altijd paraat.

Bewoner 3 Verblijden? Ik zou het eerder weggagen noemen.

Bewoner 1 Ik heb gehoord dat na haar optreden van vorig jaar een aantal bomen spontaan zijn omgevallen.

Presentator Goed dames en heren, en natuurlijk ook jongens en meisjes. Het ogenblik is aangebroken waarop Mila ons laat genieten van haar enorme zangtalent. Uw applaus voor Mila Soldoré.

Tijdens het applaus komen zowel de tovenares met haar lijfwachten als de kinderen opgelopen, beiden komen ze van een ander kant.

Zybilla Jullie!

Amber Wie had je anders verwacht, de Kerstman?

Zybilla Hoe zijn jullie hier zo snel geraakt?

Joke We hebben de pijltjes gevolgd.

Joris Dacht je nu echt dat zo'n dom plan ons zou kunnen stoppen?

Presentator Excuseer allemaal, maar wat komen jullie hier doen?

Mila Ja, zien jullie dan niet dat er hier een heel belangrijke zangwedstrijd bezig is?

Bewoner 2 Zo belangrijk vind ik deze wedstrijd nu ook weer niet.

Bewoner 3 Ik zou het eerder een meevaller noemen nu Mila nog niet is kunnen beginnen janken.

Presentator Als ik zo vrij mag zijn, wat komen jullie hier eigenlijk doen?

Zybilla Ik ben hier om de magische steen op te halen.

Bewoner 1 Heb je dat gehoord? Ze komt de steen halen.

Bewoner 2 Natuurlijk heb ik dat gehoord, aangezien Mila nog niet heeft gezongen ben ik niet doof.

Presentator Dus u bent hier voor de magische steen. Waarom heeft u deze nodig?

Zybilla Ik ben verzamelaar van magische spullen.

Lien Geloof haar niet! Wij hebben die steen nodig.

Presentator Jullie ook al. En waarom hebben jullie hem dan nodig?

Amber We zijn op zoek naar de vier stenen om zo terug thuis te geraken.

Presentator Ik stel voor dat jullie een wedstrijd houden om de steen te winnen. En toevallig zijn wij juist bezig aan een zangwedstrijd, komt dat goed uit.

Lien U bedoelt dat we mee moeten doen aan de zangwedstrijd?

Bewoner 3 Ja goed idee.

Mila Dat is niet eerlijk. Als zij meedoen dan trek ik me terug uit de wedstrijd.

Bewoner 2 Nog een beter idee

Bewoner 1 Jij durft het gewoon niet aan omdat je weet dat je geen schijn van kans maakt tegen hen. Weg met Mila!

Bewoners Weg met Mila, Weg met Mila!

Mila loopt af

Presentator Goed beste mensen, door onvoorziene omstandigheden is het deelnemersaantal dit jaar verdubbeld. Dan mogen de kandidaten zich nu klaar maken voor hun optreden.

Lijfwacht 1 Baas?

Zybilla Wat is er nu weer?

Lijfwacht 1 Wij kunnen helemaal niet zingen

Lijfwacht 2 Is dat dan erg?

Zybilla Neen idioten, dat is niet erg. Met een vleugje magie zingen wij zo dadelijk de pannen van het dak. En dan is de steen voor ons.

Presentator Dan is het nu de beurt aan de eerste kandidaat. Excuseer wat is uw naam?

Lijfwacht 2 Ik ben nummer 2.

Zybilla Idioot! Hij had het tegen mij. Mijn naam is Zybilla.

Presentator Dames en heren uw applaus is voor Zybilla!

Op dit moment start het liedje “toveren” van K3. Eerst zingen de lijfwachten zo vals als een kat de karaoke versie. Na een tijdje tovert Zybilla de originele stemmen op de geluidsband en playbacken ze verder.

Bewoner 1 Dat was niet slecht

Bewoner 2 Tien maal beter dan Mila.

Bewoner 3 Het zal niet makkelijk worden om hier over te gaan

Presentator Dames en heren, Zybilla! (er volgt applaus) Zijn de volgende kandidaten klaar voor hun optreden?

Joke Nog een ogenblikje.

Amber Hier kunnen wij nooit tegenop.

Joris Ik heb een idee.

Lien Wat ben je dan van plan? We kunnen toch moeilijk de steen grijpen en wegrennen.

Joris Mijn plan is veel beter dan dat, maar ik heb dan wel de hulp van de zaal nodig.

Amber (tegen de zaal) Willen jullie ons helpen? (er volgt een positieve reactie)

Joris Ik zou willen dat jullie zo dadelijk allemaal met ons meezingen. Ik ben zeker dat jullie het liedje kennen:
“Vrolijke vrolijke vrienden. Vrolijke vrienden dat zijn wij. Vrolijke vrolijke vrienden. Vrolijke vrienden dat zijn wij.”

Joke Laten we dat allemaal samen proberen.

De kinderen beginnen te zingen en de zaal doet mee.

Amber Dat was al heel goed maar ik ben er zeker van dat jullie veel luider kunnen.

De kinderen zingen nogmaals het liedje.

Joris Nu zou ik willen dat jullie allemaal gaan rechtstaan en meewiegen op de maat van de muziek.

De kinderen zingen nog een maal het liedje terwijl de zaal vrolijk mee wiegt.

Presentator Jongelui, zijn jullie er klaar voor?

Kinderen Ja hoor!

Presentator Dames en heren uw applaus voor onze tweede kandidaten!

De kinderen zingen het liedje een laatste maal terwijl de zaal vrolijk mee doet. Aan het einde van het liedje applaudisseren de bewoners zodanig hard, zodat het duidelijk is dat de kinderen zijn gewonnen.

Presentator En de winnaars van dit jaar zijn overduidelijk, kandidaat nummer 2.

Lijfwacht 2 Nummer 2, dat ben ik! Ik heb gewonnen.

Presentator Het spijt me maar ik bedoelde de tweede kandidaten, de magische steen gaat dan ook naar hen.

Zybilla Wacht maar snotneuzen, de wedstrijd is nog maar net begonnen en de volgende steen is voor mij!

Zybilla gaat af gevolgd door haar twee lijfwachten.

Presentator Ik denk dat jullie dit wel hebben verdiend (geeft hen een kistje met een magische steen in)

Amber Dank je wel.

Lien We zullen er goed zorg voor dragen.

Joke Kom op, we hebben nog wat werk te doen.

Joris Ten aanval!

De kinderen gaan af.

Fade out

Scène 4

Zybilla is razend omdat de kinderen de eerste steen hebben kunnen bemachtigen en zint op wraak.

Zybilla Hoe is dat nu mogelijk, die kinderen hadden die eerste steen nooit mogen bemachtigen. Maar ik zal er persoonlijk voor zorgen dat de tweede steen de mijne wordt.

Lijfwacht 1 Wat bent u van plan baas?

Zybilla Die kinderen kunnen niet ver achter ons zijn. We zullen ons verstoppen en hen op de juiste moment verrassen.

Lijfwacht 2 Krijgen ze dan nu wel een cadeautje.

Lijfwacht 1 Maar neen uilskuiken.

Lijfwacht 2 Welke verrassing krijgen ze dan wel?

Lijfwacht 1 Geen idee, maar het zal in elk geval niet zo'n leuke verrassing zijn.

Zybilla Als jullie dat maar weten. Als die snotneuzen zo dadelijk aankomen, grijpen jullie hen en binden ze vast aan die bomen.

Lijfwacht 2 Dat is inderdaad niet zo'n leuke verrassing, kunnen we hen geen stukje taart geven? Dat gaan ze veel leuker vinden.

Zybilla Domkop! Kom verstop jullie daar in de struiken, ik denk dat die kinderen hier elk moment kunnen zijn.

Zybilla en haar lijfwachten verstoppen zich in de struiken en even laten komen de kinderen opgelopen.

Amber Wacht eens eventjes, mijn veter is los!

De lijfwachten en Zybilla komen uit de struiken. Lijfwacht 1 grijpt Amber en Lien vast en Lijfwacht 2 neemt Joris en Joke voor zijn rekening.

Lien Laat ons los! Lelijke heks.

Lijfwacht 1 Beleefd blijven hè kindje. Anders krijg je geen dessert van de mama.

Zybilla Geen paniek kleutertjes. Ik laat jullie meteen weer gaan, nadat jullie mij de steen hebben gegeven.

Joke Nooit!

Amber Jij lelijke valsspeler.

Zybilla Ook goed, bind hen vast aan die bomen!

Joris Goed ik zal de steen geven.

Joke Neen Joris niet doen.

Amber Zonder die steen geraken we nooit thuis.

Joris Als we aan die boom hangen geraken we ook niet thuis. (geeft de steen)

Zybilla Heel verstandig jongen. (tegen de lijfwachten) Bind hen vast, en zorg dat ze niet weg kunnen.

De lijfwachten binden de kinderen vast en verlaten vervolgens met Zybilla het toneel.

Fade out

Leesvoorbeeld

Scène 5

De kinderen van het Noorden zijn verstoppertje aan het spelen. Tommy, een ietwat sullig uitziend kindje, is net aan de beurt.

Jacob Kom Tommy het is jouw beurt.

Tommy Maar ik weet helemaal niet wat ik moet doen.

Karen Het is echt niet zo moeilijk, je doet gewoon je ogen dicht en telt tot 20.

Jana En ondertussen verstoppem wij ons hier ergens.

Jacob En als je klaar bent met tellen moet jij ons komen zoeken.

Tommy Oké ik zal het proberen: 1, 2, 3. Zeg jongens, ik heb nog een vraagje.

Karen Wat is er dan nog?

Tommy Mogen de kindjes in de zaal mee helpen zoeken.

Jana Neen Tommy je moet zelf zoeken, anders is dat niet eerlijk.

Tommy Oké

Tommy begint terug te tellen en de kinderen verstoppem zich in de zaal. Na een tijdje zoeken vindt hij de kinderen nog steeds niet tot op een gegeven moment Zybilla en haar lijfwachten opkomen.

Zybilla (gemaakt vriendelijk) Dag jongen. Wat ben je aan het doen?

Tommy Ik ben verstoppertje aan het spelen mevrouw.

Lijfwacht 2 Mogen we meespelen.

Lijfwacht 1 Natuurlijk niet, jij bent daar te dom voor.

Lijfwacht 2 Wat bedoel je daar mee?

Lijfwacht 1 Dat bedoel ik inderdaad.

Zybilla En lukt het een beetje?

Tommy Neen ze zijn heel goed verstopt.

Zybilla Misschien kan ik je wel helpen.

Tommy Ik weet niet of dat wel mag.

Zybilla Ik weet zeker dat je vrienden daar geen probleem mee zullen hebben. Maar er is wel een kleinigheid die ik daar voor in de plaats wil.

Tommy En wat is dat dan?

Zybilla Er zou hier ergens een magische steen moeten liggen.

Tommy Aah, de steen. Ja die weet ik liggen.

Zybilla Als ik je kan helpen je vrienden terug te vinden, mag ik hem dan hebben.

Tommy Dat moet ik eerst aanmijn papa vragen.

Zybilla Ik denk dat je papa dat helemaal niet erg zal vinden. Hij zal nog zo blij zijn als je je vrienden hebt terug gevonden.

Tommy Oké dan.

Zybilla Let goed op.

Zybilla maakt een magisch gebaar en als bij toverslag start er een bijzonder hevig onweer. Door de regen en de bliksem komen de kinderen uit hun schuilplaats en lopen ze meteen naar Tommy om te schuilen onder een boom.

Karen Kom Tommy we moeten naar huis, anders worden we helemaal nat.

Jana Ja kom Tommy anders loop je nog een verkoudheid op.

Tommy Ik kom meteen, ik moet nog eventjes iets doen.

De kinderen gaan af en Tommy haalt van achter een boom een kistje met de tweede magische steen in.

Tommy Alstublieft mevrouw

Zybilla Dank je wel jongen. Kom we gaan verder!

Zybilla en haar lijfwachten verdwijnen van het toneel. Net op het moment dat ook Tommy naar huis wil gaan komen de kinderen op gelopen.

Amber Hé jongen, weet jij misschien waar wij de magische steen kunnen vinden?

Tommy Wat grappig, zo juist was er een lieve mevrouw die mij geholpen heeft met verstoppertje spelen. Ik heb de steen aan haar gegeven.

Lien Verdorie! Die mevrouw was eigenlijk helemaal niet zo lief.

Joke Zij heeft ons daarstraks aan een boom laten vastbinden door haar lijfwachten.

Joris Gelukkig hebben we ons kunnen bevrijden doordat die domme lijfwachten een eenvoudige strik in ons touw hadden gelegd, we waren meteen los.

Amber Maar daarmee heeft Zybilla wel haar tweede steen.

Tommy Het spijt me echt, maar ik wist het echt niet.

Lien We weten dat je er niets kon aan doen. Ga maar snel naar huis want anders word je nog ziek met dit regenweer.

Joris wij kunnen maar beter ook verder gaan. Voorwaarts mars!

Joke Ik kom eraan kapitein

Lien en Amber (Al lachend) Wij ook.

De kinderen gaan af. Even later komt het groepje soldaten opgelopen.

Soldaat 1 Eindelijk we zijn aangekomen in het Westen.

Soldaat 2 Nu is het enkel nog wachten tot Zybilla hier is.

Soldaat 4 Ja maar ik wacht dan wel het liefst op een droge plaats.

Er komt een oude dame uit het dorp aangelopen ondersteunt door haar wandelstok.

Soldaat 3 Excuseer mevrouw, wij komen hier niet zo vaak in het Westen maar kunt u ons vertellen waar we hier ergens kunnen schuilen.

Dorpsvrouw Het Westen? Maar mannekens toch, jullie zitten helemaal uit de richting. Dit is hier het Noorden.

Soldaat 1 Oei. Kunt u ons de weg wijzen naar het Westen.

De dame wijst met haar wandelstok in de richting van het Westen, en verliest het evenwicht.

Soldaat 3 Kom jongens we hebben geen tijd te verliezen.

Soldaat 1 Naar het Westen!

Soldaat 2 Het Westen!

Soldaat 3 Westen!

Soldaat 4 (denkt even na) Uitroepteken!

Black out

Pauze

Derde bedrijf

Scène 1

Zybilla en haar lijfwachten zijn op weg naar het Oosten. De lijfwachten genieten duidelijk nog steeds van hun overwinning in het vorige dorp en houden zich vrolijk bezig met het zingen van marcheerliedjes, tot grote ergernis van Zybilla.

Zybilla Zijn jullie bijna klaar met dat idiote gedoe?

Lijfwacht 2 Waarover heeft u het baas?

Zybilla Dat vervelende liedje, stop daar onmiddellijk mee.

Lijfwacht 1 Oké baas. (begint meteen aan een ander liedje)

Zybilla Uilskuikens! Wat heb ik nu net gezegd.

Lijfwacht 2 Dat we moesten stoppen met dat liedje.

Lijfwacht 1 En daarom zijn we een ander liedje beginnen zingen.

Zybilla Ik wil dat jullie stoppen met zingen! Niet het vorige liedje, niet dit liedje. Gewoon stoppen!

Lijfwacht 2 Mogen we dan neuriën?

Zybilla Neen idioot! Jullie moeten gewoon zwijgen. Waarom zijn jullie trouwens zo vrolijk?

De lijfwachten geven geen antwoord

Zybilla Waarom antwoorden jullie niet, zijn jullie je tong verloren?

Lijfwacht 1 (fluisterend) U had gezegd dat we moesten zwijgen.

Zybilla Domkoppen! Ik wil gewoon dat jullie niet meer zingen. Waarom zijn jullie nu zo vrolijk?

Lijfwacht 2 Wij vinden het gewoon fijn dat we nu al twee stenen in ons bezit hebben terwijl die kinderen er nog geen hebben.

Zybilla Achzo. Weten jullie waar ik pas vrolijk van zou worden.

Lijfwacht 1 Neen baas?

Zybilla Ik zou die kinderen wel eens aan hun boom willen zien hangen.

Lijfwacht 2 Misschien zijn ze wel op hun moeder aan het roepen.

Lijfwacht 1 (imiteert kinderen) Mama! Wat eten w...

Zybilla Onnozelaars! Begin niet weer hè.

Lijfwacht 1 Oké baas.

Lijfwacht 2 Het spijt me baas.

Lijfwacht 1 Mij ook baas.

Zybilla In plaats van zo dom te doen, kunnen jullie beter mee een kijkje komen nemen in mijn magische boek. We zullen eens zien hoe het met onze kindertjes gaat.

Lijfwacht 1 Maar u heeft het boek toch weggegooid baas?

Lijfwacht 2 Ja, in die waterput waar we die kinderen hebben uitgevist.

Zybilla Jullie moeten niet altijd geloven wat jullie zien. (haalt het boek tevoorschijn.)

Lijfwacht 1 Maar dan heeft u vals gespeeld.

Lijfwacht 2 En dat mag niet.

Zybilla (imiteert lijfwacht 2) En dat mag niet. Klein kind. We zullen eens kijken. In het grote bos zijn de kinderen nog steeds op zoek naar het Oosten. Na uren stappen besluiten ze om even te pauzeren en op adem te komen...

Zybilla leest zonder klank verder in het boek terwijl de lijfwachten geboeid luisteren. Ondertussen zien we aan de andere kant van het podium de kinderen opkomen.

Lien Ik kan niet meer.

Joke We hebben nu al een halve dag rondgelopen en we hebben het Oosten nog steeds niet gevonden.

Amber Goed, we zullen eventjes pauzeren om op adem te komen.

Joris Ik ben toch nog steeds blij dat die lijfwachten zo'n makkelijke knopen in onze touwen hebben gelegd.

Joke Ja we waren eigenlijk meteen weer los.

Op dit moment zien we Zybilla een kwade blik op haar lijfwachten werpen.

Lien Maar het is wel jammer dat Zybilla nu de tweede steen in haar bezit heeft...

De scène met de kinderen gaat verder zonder klank en de aandacht gaat terug naar Zybilla en haar lijfwachten.

Zybilla Idioten! Hoe is het mogelijk dat die kinderen zo makkelijk zijn kunnen ontsnappen.

Lijfwacht 1 Misschien waren onze knopen een klein beetje te gemakkelijk?

Lijfwacht 2 Of een groot beetje?

Zybilla Jullie zijn de twee grootste uilskuikens die ik ken! Die kinderen denken dus dat ze het Oosten zullen vinden, dat is dan toch buiten mij gerekend.

Lijfwacht 1 Wat bent u van plan baas?

Zybilla Ik zorg ervoor dat die kinderen hopeloos zullen verdwalen. Ik denk dat een kleine mistvlaag daar wel voor zal zorgen.

Lijfwacht 2 Goed idee baas, maar hoe gaat u daar voor zorgen?

Zybilla Met mijn boek natuurlijk! Let maar eens op.

Zybilla neemt haar boek en schrijft er een aantal zinnen in. Op het zelfde moment zien we hoe een zeer dichte mist zich verspreid over het bos. Zybilla en haar lijfwachten gaan zelfvoldaan af.

Amber Ik denk dat het tijd is om verder te gaan.

Lien Ik denk het ook, anders zal Zybilla de derde steen zeker ook in handen krijgen.

Joke Welke kant moesten we nu weer op Amber?

Amber Ik heb eigenlijk geen idee.

Joris Is het jullie ook opgevallen dat er hier zo'n dichte mist hangt?

Joke Misschien kunnen de kinderen in de zaal ons helpen.

Lien (Tegen zaal) Weten jullie waar die mist vandaan komt?

De zaal zal waarschijnlijk aangeven dat Zybilla voor de mist heeft gezorgd. Indien dit niet het geval is moeten de acteurs de reactie van de zaal in de goede richting sturen.

Joris Zybilla heeft dus voor die mist gezorgd. Ik had het kunnen weten.

Amber Maar hoe moeten we nu het oosten ooit vinden.

Lien Hadden we maar een kompas bij.

Joke Of als we al één deel van het kompas hadden konden we waarschijnlijk ook al verder.

Amber Ja! Als het hele kompas zo'n sterke magische kracht heeft dan zal een deeltje van die kracht ons toch ook al kunnen helpen.

Lien Maar we hebben helaas geen steen in ons bezit, Zybilla heeft onze steen gestolen.

Joris Misschien kan ik wel helpen.

Joke Hoe bedoel je?

Joris Toen ik die steen aan Zybilla moest geven, heb ik haar eigenlijk een steentje dat in mijn schoen zat gegeven.

Amber Meen je dat?

Joris (Haalt de steen tevoorschijn) Ja hoor!

Joke Joris! Je bent mijn held.

Lien (geamuseerd met Joke haar reactie) De mijne ook hoor.

Amber Laten we proberen of we de weg kunnen vinden. (Neemt de steen uit Joris handen)

Joris En?

Amber Er gebeurt niets.

Joke Misschien is de toverkracht toch niet groot genoeg.

Lien Of misschien moet je hem eerst aanzetten.

Joris Aanzetten, het is geen radio hoor.

Amber Neen, ik weet zeker dat het moet werken. Ik heb dit verhaal toch immers zelf bedacht.

Lien Misschien moet je aan de steen vragen waar het oosten ligt.

Joris (al lachend) Aan de steen vragen waar het Oosten ligt. Lief steentje, kan jij ons de weg naar het Oosten vertellen.

Plots lijkt de steen Amber mee te sleuren in de juiste richting.

Amber Ik denk dat de steen antwoord geeft. Volg mij!

De kinderen volgen Amber en gaan af.

Fade out

Leesvoorbeeld

Scène 2

In het midden van het podium staan 3 kisten. We zien 5 bewakers plaats nemen achter de kisten. Even later komt de kapitein en zijn assistent op.

Aanvoerder Gegroet heren!

Bewakers Gegroet kapitein!

Aanvoerder Ik heb jullie laten roepen omdat er vandaag een groot onheil dreigt.

Assistent In de tweede helft van de 17de eeuw heeft de toenmalige dorpsmagiër een verontrustende voorspelling gedaan.

Aanvoerder Op deze dag zou er namelijk een gemene bende ons dorp bezoeken.

Assistent Naar het schijnt is deze bende uit op de magische steen.

Aanvoerder De plannen die zij hebben met deze steen zijn zeer gewelddadig en zouden het einde kunnen betekenen van de wereld zoals we ze nu kennen.

Assistent Jullie zullen daarom ook begrijpen dat extra veiligheidsmaatregelen geen overbodige luxe zijn.

Aanvoerder Zijn jullie bereid alles te doen wat nodig is om deze steen in veiligheid te houden!

Bewakers Wij zijn bereid!

Aanvoerder Zijn jullie bereid indien nodig met geweld op te treden om het lot van de wereld te redden!

Bewakers Wij zijn bereid!

Assistent Zijn jullie bereid, als de steen in veiligheid is, het gras in mijn tuin te komen maaien!

Bewakers Wij zijn... (Kijken elkaar vragend aan)

Assistent (Tegen aanvoerder) Ik kon toch proberen.

Op dat moment komen Zybilla en haar lijfwachten opgelopen.

Aanvoerder Grijp die schurken!

De bewakers grijpen Zybilla en haar lijfwachten en houden hen in een stevige greep

Zybilla Wat is dit! Laat me los.

Lijfwacht 2 Hou op, dat kittelt!

Aanvoerder Wat komen jullie hier doen?

Lijfwacht 1 Wij zijn op zoek naar de magische steen.

Assistent Zie je wel dat er een gemene bende zou opdagen.

Aanvoerder Sluit hen op!

Zybilla Wacht! Wij zijn helemaal geen gemene bende.

Op dat moment komen de kinderen opgelopen.

Zybilla Daar! Dat is de gemene bende, jullie moeten hen opsluiten.

Amber Wij een gemene bende? Daar is helemaal niets van waar.

Zybilla Luister niet naar haar. Wij zijn gekomen om de steen in veiligheid te brengen tegen die gemene schurken.

Lien Wij zijn helemaal geen schurken! (tegen zaal) Wij zijn toch geen schurken hè?

De zaal antwoordt duidelijk neen.

Zybilla (Tegen zaal) Leugenaars! Jullie spelen allemaal onder één hoedje!

Aanvoerder Stilte! Aangezien ik niet kan bepalen wie van jullie de waarheid spreekt, zal ik het lot laten beslissen.

Assistent Voor jullie staan drie kisten. In één van deze kisten bevindt zich de steen. Jullie mogen om de beurt een kist openen. Het lot zal bepalen wie de steen in handen krijgt.

Zybilla (tegen de bewakers) En laat ons nu los!

Aanvoerder Goed, jullie mogen nu elk achter een kist gaan staan.

Zybilla Een ogenblikje, ik moet nog even een kleinigheid doen.

Zybilla neemt haar toverboek en begint hier in te schrijven.

Joke Het boek!

Amber Valspeler!

Joris De afspraak was dat je dat boek zou achterlaten.

Zybilla Ik weet niet waarover jullie het hebben, dit is mijn dagboek. Ik houd altijd goed bij wat ik heb gedaan.

Lijfwacht 2 Ik wist niet dat de baas een dagboek bijhield?

Lijfwacht 1 Dat doet zij ook niet idioot!

Lien Ik geloof er niets van. Volgens mij probeer jij de opdracht te dwarsbomen met magie.

Joris Wacht maar tot ik je te pakken krijg!

Zybilla (tegen de aanvoerder) Zie je wel hoe gemeen ze zijn. (Stopt haar boek weg)

Assistent We hebben al genoeg tijd verloren. Neem jullie plaatsen in.

De twee groepen nemen hun plaats in.

Aanvoerder Goed, willen jullie nog wisselen van plaats?

Zybilla Neen hoor ik ben erg zeker van deze kist.

Amber Ja daar twijfel ik niet aan. Valsspeler!

Aanvoerder Stilte!

Assistent Ik stel voor dat de groep kinderen als eerste hun kist openmaken.

De kinderen openen hun kist.

Lien Leeg!

Joke Waarom verbaast mij dat niet (Kijkt boos naar Zybilla)

Amber Kom we zijn hier weg, we kennen het vervolg toch al!

De kinderen lopen af en kruisen aan de rand van het podium de groep soldaten.

Soldaten Goedemiddag samen!

Zybilla Waar hebben jullie gezeten?

Soldaat 1 Dag baas!

Soldaat 2 Ik zei toch dat we ze hier in het Westen zouden vinden.

Zybilla Het Westen? Domkoppen! We bevinden ons hier in het Oosten.

Soldaat 3 Dan denk ik dat...

Soldaat 4 ...we een klein beetje verloren zijn gelopen.

Zybilla Hoe is dat nu toch mogelijk, waar vindt je de dag van vandaag nog degelijk personeel.

Lijfwacht 2 (Kijken erg schattig) En wij dan baas?

Zybilla Dat bedoel ik nu net. (Tegen soldaten) Maar goed, jullie zijn net op tijd om mijn derde overwinning te aanschouwen.

Zybilla opent de kist en haalt er de derde steen uit.

Zybilla Wat een verrassing.

Lijfwacht 2 Maar u heeft het toch zelf zo in het boek geschreven?

Lijfwacht 1 Soms ben jij toch zo dom.

Lijfwacht 2 Hoe bedoel je?

Lijfwacht 1 Dat bedoel ik dus.

Zybillia Kom we gaan verder, we hebben nog een vierde steentje op te halen. (Tegen de bewakers) Heren de steen is bij mij in goede handen.

Aanvoerder Goede reis.

Zybillia Nog één steen en het kompas is van mij!

Fade out

Leesvoorbeeld

Scène 3

De kinderen zijn nog steeds kwaad omdat Zybilla heeft vals gespeeld.

- Amber Die feeks is echt voor geen haar te betrouwen.
- Lien Op die manier zullen we nooit die vierde steen bemachtigen.
- Joris Als we extra hard ons best doen moet het toch wel lukken.
- Lien Ik vrees er voor, Zybilla moet het maar in haar boek schrijven en ze heeft die steen al in handen.
- Joke Hadden wij maar zo'n boek.
- Amber Of hadden wij maar het boek van Zybilla.
- Lien Maar dat is het! Wij moeten gewoon het boek van Zybilla stelen.
- Joris Ben je gek! Weet jij wel hoe gevaarlijk dat is?
- Amber Maar als we het niet proberen zullen we nooit kunnen winnen.
- Joke Maar hoe kunnen we dat boek te pakken krijgen?
- Joris We kunnen het toch moeilijk uit de handen van die toverheks sleuren.
- Amber Als we ons nu eens verkleden?
- Joke Verkleden? In de paashaas of wat?
- Amber Maar neen, we zouden ons moeten kunnen verkleden als die soldaten. Dan kunnen we gemakkelijk in de buurt van Zybilla komen.
- Lien Maar dat is het! Kom we doen onze schoenen uit en we wachten tot ze voorbijkomen.

De drie anderen kijken Lien verbaasd aan.

- Joris Onze schoenen uit doen?
- Amber Maar ja natuurlijk! Het sprookje dat we samen hebben geschreven.
- Joris Ik begrijp er niets van.
- Amber Natuurlijk niet, jij was er toen niet bij. De dag voor we jou uitnodigden hebben wij zelf een sprookje geschreven. En daarin hebben we geschreven dat de soldaten allergisch zijn voor zweetvoeten.
- Joke Maar natuurlijk! De zweetvoeten allergie.
- Lien Dus als we de soldaten opwachten met onze zweetvoeten kunnen we ze gemakkelijk overmeesteren.

Amber Kom allemaal, schoenen uit doen. (tegen de zaal) Jullie ook!

Lien Jullie kunnen misschien beter jullie neus dichtknijpen, met al die zweetvoeten.

Iedereen trekt zijn schoenen uit.

Amber Ik ga op wacht staan, Zybilla kan niet lang meer wegbleven.

Lien Ik ga mee. (knipoogt naar Joke en fluistert) Succes.

Joke en Joris blijven even alleen achter in het bos. Joke voelt zich hier duidelijk ongemakkelijk bij.

Joke Wat een avontuur hè.

Joris Ja, het is behoorlijk spannend.

Joke Ik hoop maar dat we veilig terug thuis geraken.

Joris Ik ook, mama zal verschrikkelijk ongerust zijn.

Joke Gelukkig staan we er niet alleen voor.

Joris Ja, dat is waar.

Joke Joris, ik zou je iets willen vertellen.

Lien komt stiekem gluren van achter een boom.

Joris Ja?

Joke Ik wil het je al een tijdje zeggen maar...

Amber Ze zijn op komst, verstop jullie!

De sfeer slaat meteen om en de kinderen verstoppen zich in de struiken. Niet veel later komt Zybilla voorbijgelopen.

Zybilla Nog één steen en het kompas is van mij. Ik zal die kinderen laten huilen als bange wolven!

Lijfwacht 1 Of laten kakelen als domme kippen.

Lijfwacht 2 Of laten kaïeten als geslagen honden.

Lijfwacht 1 Of laten balken als domme ezels.

Lijfwacht 2 Of ..., welk geluid maakt een konijn eigenlijk?

Lijfwacht 1 ie, ie, ie. Als je het plat knijpt. (Maakt hierbij een duidelijk knijpgebaar)

Zybilla en de lijfwachten gaan af en worden gevolgd door de vier soldaten. Deze laatsten reageren meteen op de zweetvoet.

Soldaat 1 Wat is dat nu, mijn ogen prikken zo.

Soldaat 2 De mijne ook en mijn neus kriebelt

Soldaat 3 (moet niezen)

Soldaat 4 Ik kan zo moeilijk ademen.

De soldaten krijgen zeer veel last van hun allergie en vallen op de grond van de pijn. De kinderen komen op gelopen en slepen de soldaten mee de struiken in.

Amber Kom we trekken hun kleren aan en binden ze vast aan die bomen!

Fade out

Leesvoorbeeld

Scène 4

Zybilla en haar lijfwachten komen aan in het Zuiden. Het dorpje ligt er verlaten bij.

Lijfwacht 1 Hallo! Is hier iemand?

Lijfwacht 2 (imiteert een marsmannetje) Wij komen in vrede!

Zybilla (heeft nog niet door dat de soldaten ontbreken) Het is hier veel te rustig. Soldaten ga op zoek naar een aantal bewoners! Zij zullen ons wel kunnen verstellen waar ik die laatste steen kan vinden.

Lijfwacht 1 Ehm baas?

Zybilla Nu even niet, ik ben mijn soldaten aan het bevelen.

Lijfwacht 2 Maar baas?

Zybilla Stilte! Wel soldaten waarom zijn jullie nog niet op zoek?

Lijfwachten Baas!

Zybilla Idioten! Wat is er nu zo dringend dat niet kan wachten tot straks.

Lijfwacht 1 De soldaten zijn hier helemaal niet.

Zybilla Wat! Hoe is dat nu toch mogelijk, ze zullen toch weer niet verdwaald zijn.

Op dat moment komen de kinderen op in de kleren van de soldaten.

Zybilla Ah daar zijn jullie, waar waren jullie gebleven?

Amber (wijst naar Joris) Hij zocht een boom.

Lien Zocht een boom.

Joke Een boom.

Joris (Reageert pas al de andere drie hem vol verwachting aankijken) Boom.

Lijfwacht 2 Waarom had hij een boom nodig?

Lijfwacht 1 Ik denk dat hij dringend moest.

Lijfwacht 2 Wat moest hij?

Lijfwacht 1 Gewoon hij moest.

Lijfwacht 2 Maar wat moest hij gewoon.

Lijfwacht 1 (fluistert in het oor van Lijfwacht 2)

Lijfwacht 2 (Luid) Aah hij moest pipi doen!

Zybilla Goed, nu jullie er toch zijn kunnen jullie op zoek gaan naar de bewoners.

Op dat moment komen een aantal nieuwsgierige dorpsbewoners opgelopen.

Lijfwacht 1 Ik denk niet dat dat nog nodig is baas.

Dorpshoofd Wat komen jullie hier doen?

Zybilla (erg plechtig) Wij zijn gestuurd door zijne majesteit de koning om de magische steen op te halen.

Dove vrouw Wat zegt hij?

Man Dat ze gestuurd zijn door de koning!

Dove vrouw Honing? Neen dank je, ik heb liever choco.

Man Neen, ze zijn gestuurd door de Koning!

Dove vrouw Een beloning? Waar heb ik dat aan verdiend.

Man Ze zijn hier voor de steen!

Dove vrouw Slecht te been? Helemaal niet, ik heb alleen een beetje last van mijn gehoor.

Dorpshoofd Het is voor ons een hele eer om u te mogen ontvangen in ons nederige dorpje.

Zybilla De eer is geheel aan onze kant. Maar vertel eens, waar kan ik de steen vinden?

Dorpshoofd Het spijt me verschrikkelijk maar er is niemand die precies weet waar die steen ligt.

Schoolmeisje Misschien kan ik helpen.

Dorpshoofd Weet jij dan waar die steen ligt?

Schoolmeisje Niet precies maar ik heb ergens gelezen dat hij zich ergens op een steile rots zou bevinden.

Dorpshoofd Een steile rots? Ik kan mij niet voorstellen waar dat ergens zou moeten zijn.

Zybilla Stoort het als wij even rondkijken?

Dorpshoofd Neen hoor, geen enkel probleem. Voor de koning doen wij alles.

Zybilla Goed laten we eens eventjes kijken.

Amber Wij zullen ondertussen uw boek in bewaring houden.

Zybilla Goed idee, maar zorg dat je het niet kwijt raakt!

Amber Komt in orde baas!

Joris In orde baas!

Joke Orde baas!

Lien Baas!

Zybilla en haar lijfwachten gaan op zoek naar de steen. Ondertussen proberen de kinderen uit te vissen waar de steen ergens kan liggen.

Amber De steen zou zich bevinden op een steile rots.

Joris Hoe kan dat nu, dit bos is zo plat als een pannenkoek.

Lien Misschien was hier vroeger een rots, maar is die in de loop der tijd plat geworden.

Joke Het kan ook zijn dat die rots figuurlijk bedoeld is.

Amber Dan moeten we op zoek gaan naar een steile oppervlakte.

Joris Maar dat is het! Een steile oppervlakte, de tribune natuurlijk.

Amber (tegen zaal) Willen jullie allemaal eens onder je stoel kijken?

Lien Heeft er iemand een steen gevonden?

Op dit moment zal de persoon onder wiens stoel de steen gekleefd was reageren. Ook Zybilla merkt dit op.

Zybilla Kijk daar, de steen! Goed werk soldaten.

Amber Soldaten? Dat had je gedacht lelijke heks!

De kinderen trekken hun soldaten kleren uit, tot grote ontzetting van Zybilla.

Zybilla Wat, jullie!

Lien Verrassing!

Zybilla Lijfwachten! Geef mij mijn toverboek.

Lijfwacht 1 Ik ben bang dat de kinderen dat hebben baas.

Zybilla Wel waar wachten jullie op. Haal die steen!

De kinderen en de lijfwachten proberen om ter eerst de steen in handen te krijgen. Door het nodige geklungel van de lijfwachten en de hulp van de zaal, bemachtigen de kinderen de vierde steen.

Kinderen We hebben hem!

Zybilla Heel goed hoor kleuters. Maar jullie vergeten dat ik al drie stenen in handen heb en als ik mij niet vergis krijg ik dan sowieso jullie vierde steen.

Amber Dat dacht ik niet!

Zybilla Wat bedoel je? Je wil toch niet valsspelen hè kleuter?

Lien Valsspelen? Dat moet jij juist zeggen!

Amber Wij hoeven helemaal niet vals te spelen, aangezien wij al twee van de vier stenen in ons bezit hebben.

Joris steekt de twee stenen in de lucht.

Zybilla Maar hoe kan dat?

Joris Toen jij ons op die laffe manier overviel en onze steen wou afpakken, heb ik je een gewoon steentje dat ik uit mijn schoen heb gehaald gegeven.

Joke En dat zorgt ervoor dat wij allebei evenveel stenen hebben.

Zybilla Geef jullie stenen gewoon aan mij. Jullie kunnen toch niets doen met die twee steentjes. Ik zal jullie dan, eens ik de machtigste tovenaars ter wereld ben zeker niet vergeten.

Lien Hoe dom denk jij eigenlijk wel dat we zijn?

Joris Ik daag je uit tot een duel! Man tegen vrouw. De winnaar krijgt de stenen van de verliezer.

Joke Neen Joris niet doen!

Joris Jawel Joke, ik moet dit doen. Anders geraken we nooit mee thuis.

Zybilla Uitdaging aangenomen. Bereid je maar voor op je ondergang.

De kinderen gaan in een kring staan en smeden al fluisterend een plan. Het gesprek valt niet te volgen maar er kunnen wel enkele woorden opgevangen worden.

Joris Afleiden.

Amber Stiekem.

Joke Gevaarlijk.

Lien Spannend.

Joke Voorzichtig.

Zybilla Wel, zijn jullie er klaar voor.

Joris Kom maar op, gemene feeks!

Op dit moment start het duel. Ondertussen gebeuren er verschillende dingen tegelijkertijd. Joris vecht tegen zybilla die eenvoudig schijnt te winnen door het gebruik van haar toverkracht. Tezeldertijd leiden Lien en Joke de lijfwachten af door schijnbaar ook met hen te vechten, de lijfwachten blijven echter verdwaasd staan en vechten niet terug. Tijdens deze afleidingspogingen sluipt amber naar de rugzak van één van de lijfwachten en steelt hieruit de twee overige stenen.

Amber Ik heb ze!

Lien Goed Amber!

Joke Kom Joris!

Joris Ik kom eraan, eventjes nog iets afwerken (geeft Zybilla een trap tegen haar kont)

De kinderen puzzelen snel het kompas in elkaar.

Amber Breng ons naar huis!

Er volgt een enorme lichtflits en er weerklinkt bevreedende muziek.

Black out

Leesvoorbeeld

Epiloog

De kinderen zijn terug thuis en bevinden zich in de zolderkast.

Lien Waar ben ik?

Joke Wie heeft het licht uitgedaan?

Amber (Duwt de kastdeur open) We zijn terug thuis!

Joris Jammer, ik begon mij net te amuseren.

Joke Amuseren? Ik was doodongerust.

Joris Ongerust? Ik was net aan het winnen tegen Zybilla.

Lien Ja dat hebben we gezien.

Joke Ik vond het toch heel moedig van jou.

Joris Dat is lief van jou.

Lien Ik vraag me toch af wat er nu met Zybilla is gebeurd.

Joke Ja, dat zullen we nooit weten.

Amber Toch wel. (haalt het boek tevoorschijn) Hiermee moet dat wel lukken.

Joris (Tegen zaal) Willen jullie ook weten wat er met Zybilla is gebeurd?

De zaal antwoordt waarschijnlijk ja.

Amber Goed, we zullen eens even kijken.

Lien Wacht! Ik wil eigenlijk eerst weten of de soldaten nog steeds aan die bomen hangen.

Amber Ogenblikje (Doorbladert het boek) Hier staat het:
Toen de nacht viel over het grote bos konden de soldaten eindelijk hun knopen losmaken. Ze wilden zo snel mogelijk terug naar Zybilla gaan, maar bleken weer hopeloos verdwaald te zijn. Gelukkig had het viertal al voldoende ervaring met verdwalen zodat ze moeiteloos een boomhut in elkaar knutselden waar ze rustig de nacht konden doorbrengen.

Lien neemt het boek uit de handen van Amber.

Lien Ik wil er nog eventjes iets aan toe voegen. (Begint in het boek te schrijven) Toen de soldaten eindelijk in slaap waren gevallen schrok er eentje in paniek wakker.

Op dit moment zien we in het bos de vier soldaten slapen. Even later schrikt soldaat 4 wakker.

Soldaat 4 We hebben geen proper ondergoed bij!

De vier kinderen schieten in de lach.

Joke Heerlijk Lien! Maar nu wil ik wel weten wat er met Zybilla is gebeurd.

Joke neemt het boek uit de handen van Lien en begint te lezen.

Joke Toen de dorpelingen uit het Zuiden merkten dat Zybilla helemaal niet door de koning was gestuurd, en dus had gelogen, waren ze erg kwaad. Ze namen Zybilla en haar lijfwachten gevangen en kregen een erg zware straf.

In het bos zien we het dorpshoofd op een strandstoel liggen terwijl de twee lijfwachten hemkoelte toewuiven met palmtakken.

Dorpshoofd Zybbie! Breng me nog eens cocktail!

Amber Haar verdiende loon!

Lien Maar wat doen we nu met het boek?

Amber Ik denk niet dat we dat nog nodig hebben. (Gooit het boek in de vuilbak)

Lien Eind goed, al goed!

Joris Nog niet helemaal. Joke, zou ik je eventjes kunnen spreken?

Joke (verlegen) Ja natuurlijk.

Joke en Joris lopen de zolderkamer uit. Lien en Amber zitten er redelijk ongeïnteresseerd bij.

Lien Kom Amber, ik zal je ondertussen leren schaken.

Na een tijdje springen Lien en Amber recht en lopen naar de kamerdeur om Joke en Joris te begluren.

Black out

Einde